MAHFÛZ BİN MAHMÛD EN-NİŞÂBÛRÎ

Evliyânın büyüklerinden. Ebû Hafs Nişâbûrî'nin talebelerinden olup, Nişâbûr'un önde gelen âlim ve velîlerden idi. Hocasının vefâtından sonra, Ebû Osman Hayri'nin sohbetlerine devam etti ve vefâtına kadar da onun yanından ayrılmadı. Hamdûn el-Kassâr, Selmâ el-Bârûsî, Ali Nasrabâdî ve daha birçok âlimlerle sohbet etti. 303 veya 304 (m. 915, 916) yılında Nişâbûr'da vefât etti. Hocası Ebû Hafs'ın yanına defn edildi.

Mahfûz bin Mahmûd hazretleri buyurdular ki: "Kim bir müslüman kardeşi için bir kötülük düşünürse, asıl kötülüğe kendisi düşer."

"İnsanların hayır yönünden en üstünü, gönlü müslümalara en çok yönelendir."

"Halkı terazinde tartma, kendi nefsini mü'minlerin terazisinde tart. Böylece onların üstünlüğünü, kendi iflâsını anlarsın."

"Kendi nefisini iyi gören kimse, insanlardan gelen kötülüklere mübtelâ olur. Kendi nefsinin ayıbını gören kimse, insanların kötülüklerini görmez."

"Amelin ihlâsla, İhlâsın ise Allahü teâlâdan başka her türlü güç ve kuvvetten uzaklaşman ile doğru olur."

"Alın yazısını okumak istiyen, yaptığı amellerin doğru olup olmadığına baksın."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 273

2) Hilyet-ül-evliyâ cild-10, sh. 351

3) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 405

4) Nefehât-ül-üns sh. 186